

LES FESTES DE LA CINTA

Enguany fa 150 anys que la verge de la Cinta fou proclamada patrona de la ciutat de Tortosa. Fou el 1863, essent bisbe de la diòcesi Benet Vilamitjana Vila que després arribaria a arquebisbe de Tarragona. Les Festes de la Cinta sempre han estat referent per a la vida local de Tortosa. De fet suposen el final de l'estiu i el retorn a la vida urbana interrompuda pels mesos de calor quan qui podia es refugiava a les muntanyetes dels voltants o anava a banyar-se a la platja de la Xiquina; la mar quedava molt lluny.

Les Festes de la Cinta es celebraven el segon diumenge d'octubre i dos dies mes. Tenien un caràcter religiós i festiu amb molt poques activitats que es poguessin considerar de tipus cultural. A banda del rosari pels carrers el dissabte, la processó de diumenge, les misses i la novena, els actes mes destacats es centraven en el riu: regates de barques, cucanyes, curses de natació, enllumenat de les voreres amb fanalets, focs artificials i festes anomenades venecianes navegant. A més hi havia els bous a la plaça de Remolins, amb la participació de figures del toreigs d'aleshores i la correguda de vaquetes pel carrer de la Rosa que es barrava pels dos caps amb tanques protectores. Eren altres temps. Tortosa, tenia 21.477 habitants (dels quals 15.295 al casc urbà intramurs i entorns immediats), a la porta del gran eix de comunicació al riu Ebre, era la tercera ciutat de Catalunya i la veritable capital territorial entre Barcelona, Valencia i Saragossa. Continuant amb les Festes, el 1867, amb permís de la Cúria Vaticana, es traslladaren al primer diumenge de setembre i els tres dies següents. A principis del segle XX varen començar a incorporar-se actes de tipus cultural i social com ara balls als locals de les societats i representacions teatrals.

En acabar la Guerra es varen reprendre les festes majors, que tenien una durada de nous dies durant tots els quals els comerços tancaven per les tardes. Com corresponia a aquells anys, fins i tot s'aprofitaven les Festes per enaltir el règim franquista. Sempre hi havia un prego de festes a càrrec d'un polític de renom (Governador, president de la Diputació, Director General, *Procurador en Cortes...*), que era retransmès per Radio Tortosa i el pendó de la processó també a carrer d'una autoritat encara superior (Capità General, Ministre, eclesiàstic important...). Els plats forts de les festes civils eren, a més del Panoli, el Bando i els concerts musicals, el festival de Jota a l'Estadi i els actes esportius. Per animar els carrers es contracta una banda de musica valenciana (de Lliria, Alboraya, Xilxes...) que acompanyava les desfilades i donava concerts a la plaça de l'ajuntament. A partir de 1952 es substituï l'anterior lliurament de "*bonos alimenticios*" als pobres per l'Ofrena de Flors i Fruits que el principi s'acabava a la plaça d'Alfonso i que poc a poc esdevingué una mostra de la vida associativa tortosina. A partir de 1955 es va començar a celebrar el Coso Iris pel carrer del Mercat.

El 1966 amb la creació del Patronat de Fires i Festes, encapçalat pel regidor Rafel Vallès, es va intentar fer unes jornades més participatives; s'escollien les pubilles de les entitats i la reina de les Festes, es programaren balls i espectacles amb cantants famosos d'aquells moments, a banda de posar-se en marxa les Festes de Primavera, al maig, amb la "Barra tortosina". Així i tot el projecte no va reeixir i es torna a uns festes elitistes amb l'oficialisme de les autoritats i polítics d'arreu. Com a reacció, l'any 1972, les associacions juvenils varen organitzar pel seu compte unes festes alternatives amb festival de cinema, música, discoteca, exposicions, debats i un llarg etcètera. De moment varen sorprendre les autoritats però l'ajuntament va reprimir la iniciativa en

impedir que es reunissin per preparar les de l'any següent. Els desitjos de canvi eren tan grans que tres anys després una munió de gent de forma espontània i per protestar contra l'encarcament oficialista va optar per anar a rebre a la banda de musica valenciana, que arribava en el darrer tren de divendres i acompanyar-los fent gresca i cantant pels carrers. Amb la democràcia tot va canviar i es varen viure els anys dels grans espectacles de la ma del regidor Ramon Cardús. Arribem als programes d'actes actuals son bons, millorables o dolents segons el punt de vista de cadascun.

Foto: Alguna foto de les festes de la Cinta

Text: Les Festes de la Cinta sempre s'han mogut d'acord amb les circumstancies socials i politiques de cada moment.